

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:

30 Lei pe an

Apare în fiecare lună

Redactor: P. BOȘOROGAN

LUMINA LUMII

P. S.

Și Dumnezeu zise: „Să fie lumină! Și a fost lumină.” Cu aceasta primă vorbire, începe Dumnezeu creațiunea. Dumnezeu creiază lumina, printr'un cuvânt. Dumnezeu creiază întreaga creațiune, creiază oamenii, creiază viața. Lumina și întunerecul sunt elemente pentru viață și moarte.

Din partea oamenilor ele, sunt artificiale, fiind mărginite și în spațiu (loc) și în durată.

Dumnezeu le creiază pe amandouă și Î-și lasă în ele, să fie cunoscută, toată forța creațiunii.

Universul întreg se mișcă prin aceste și toată lumea se sfârșește sub acestea.

Când Dumnezeu vorbește, se face lumină; când El tace, vine întunerecul. Spiritul omenesc, prin experimentul și îndelunga cercetare, poate însemna elementul (compunerea) luminei, poate cunoaște chiar tăria și efectul ei, însă nu o poate nici excomunica, nici înmulți.

Unde Dumnezeu se află, se face lumină; Isus zice: „Eu sunt Lumina lumii!” Prin aceasta este ridicată cea mai supremă pretențiune. Isus pășește ca originea fundamentală, a întregii vieți omenesti. In ziua Crăciunului, Lumina cea nouă așa strălucește în ochii păstorilor; încât ei cad la pământ. Luminau însă și vechile scrieri și istorii Dumnezeesti. Sa înspăimântă amicii întunerecului și toți câți erau dușmanii și contrarii lui Dumnezeu; se turbură. Isus Luminează, El strălucește, El trezește viața, și El omoară cultura (știința) nopții. Lumina Lui întâlnește omenimea, desvăluie răutatea ei, boala și nemernicia ei. Vine în încurcătură, organizarea și orânduială întunerecului, a minciunei, a necurăției și vine spre reparare.

De El, înse se aprind toți fluturii nopții și pierzându-și vederea, devin mai întunecați, cei ce nu voiau pe Dumnezeu.

Isus este și Lumina zilelor noastre. El Luminează pe fiecare și îi arată calea spre propria sa vindecare veșnică. El luminează problema cea mare, a eticei comune, a vieții economice și populare. În Lumina Sa aceste probleme, primesc o notă deosebită, și un sunet deosebit. În Lumina lui Isus cauzele pământești au vedere, înseamnă că își pricep ideia, că se pot elibera de forța care le nimicește, înseamnă ca pot fi de ajutor.

Precum Domnul Isus zice despre Sine: „Eu sunt Lumina Lumii!“ așa zice El despre învățăceii Săi: „Voi sunteți Lumina lumii“. Cine a primit Duhul lui Christos, și-l urmează Lui, acela este singur un purtător de lumină, în ideia Lui Isus, acela va fi Lumină a lumii, acela vede, poate conduce pe alți și este făclie pentru căi întunecate. Socialismul și bolșevismul aprind astăzi multe candelă, și-și lătesc ideile lor ca lumină pe pământ. Ei zic despre ei, că ei sunt lumină și lămuritori ai apărării și aducători de adevăr și dreptate. Multe lumini, aprinse numai artificial, au fost stinse, altele lătesc numai o lumină de tot închisă și obscură.

Aici trebuie să fie asvărlită, lumina cea adevărată și plină de putere, din adevărații învățăcei, în mijlocul vieții. Aceasta trebuie să cadă în viața personală; aceasta Lumină trebuie să fie morala fiecărei persoane. Trebuie să e arate autoritatea și răspunderea,

precum și corupțiunea (nimicirea) necurăției, a imoralității și a ignoranței.

Trebuie să fie arătată limpede, măsura pentru drept și nedrept, adevăr și onesitate. În acești purtători de lumină, trebuie să fie depozitată norma unci vieți de oameni mântuiți, (și demni de chemarea lor.) (N. Tr.)

Este urât, când unii ca aceștea hodorogesc sau vânează numai vînt Răspunderea „Purtătorilor de Lumina Lui Christos“ este neasemănată de mare; conducătorii poartă îndoită răspundere.

Lăsați ca să fim plini „de Lumina și Dumnezeuirea Lui“ ca așa să putem fi, „Lumina Lumii.“

Trad. de P. Boșorogan.

Oamenii, Evanghelia și Dărnicia.

de D. Cornea.

(Urmare)

Una însă, să ne fie de știut; că fără de ajutorul nostru al tuturor, fără de darurile noastre de bună voie, nu se poate ca să înainteze, aceasta Sfântă Evanghelia, nici în bisericile noastre, nici între oameni. II. Cor. 9, 12—15. Noi, ca cunoscători de evanghelia și de Sfintele Scripturi, cari trăim prin credință, aflăm pe unii oameni, atât în vechiul, cât și în noul testament, cari au făcut mari jertfe și sacrifice puternice. Iefta a votat, că dacă Dumnezeu îi va da

biruință asupra Amoniților, va aduce jertfă, orice-i va eși pe porțile lui și nu și-a retras cuvântul, nici când a văzut că fida lui i-a eșit înainte, ci a împlinit votul făcut. Abel, a căutat cel mai gras miel și l-a adus lui Dumnezeu jertfă. Ilie deși a fost un prooroc mare, totuși aduce lui Dumnezeu ca jertfă, taur. Avram aduce pe fiul său, ca jertfă, dovada credinței sale mare, care a fost încercată de Dumnezeu. Noe încă era un om prin care a lucrat Dumnezeu, în acele vremuri, el încă aduce ca jertfă, din celea mai bune animale. Asemenea Moise, omul lui Dumnezeu, care a primit dela Dumnezeu legi, pentru îndreptare, legi de mărturie, pentru poporul israel și pentru Faraon; în zilele lui, a adus multe jertfe și scumpe. Iosua, cel care cu rugăciunea lui a oprit soarele, după ce zidurile Ierichonului au căzut, aduce jertfe de mare valoare. Ce am mai putea noi spune despre acei oameni, amintiți în Sfânta Scriptură, cari au fost, și vor rămânea bune exemple, de oameni, cari au avut o parte foarte însemnată înaintea lui Dumnezeu, prin viața lor predată cu totul în slujba sfântă.

Până acia am auzit despre oameni cari, au adus lui Dumnezeu ca jertfă (dar) pentru credința lor, sacrificii de oameni, de vite, de paseri și alte bogății au fost dăruite Domnului. Toate acestea au fost, în vechime, când nu era nedejdea mântuirii prin

Isus Christos. Dar ce vom zice noi, cei din timpul Legii noi, cari suntem răscumpărați prin sacrificiul sfânt a lui Isus Christos, care ne-a răscumpărat dela moarte; prin sângele Său, la care cunoștință, ne-a trezit, prin lumina Evangheliei Lui, care ne-a adus la pocăință? Care este acuma datorința noastră, față de aceasta măreață Evanghelie? Cu ce ne vom sacrifica noi, pentru aceasta? Dacă s'ar ridica martirii Lui Isus și a-i Evangheliei, cari s'au sacrificat pe ei și averile lor, pentru Evanghelia lui Christos, și ne ar întreba, zicând: „voi ce ați sacrificat, pentru Christos și pentru Evanghelia lui?? pentru că pe voi v'a mântuit, și pentru că să poată ajunge și la alți păcătoși??“ Noi n'am putea adevăra fapte mari, — ba nici chiar nici prețul tămăiei iadului (tutunul) nici al rachiului, cari le foloseam atunci când nu eram luminați de Evanghelia lui Christos. Apostolul Pavel spune, că Dumnezeu nu se lasă batjocurit; că ceia ce va semăna omul, aceia va și secera. Gal. 5, 7. Sf. Ioan zice: „Iată vin de grabă, și plata mea este cu mine, ca să dau fiecărui după fapta lui. Apoc. 22, 12.

Dacă la răspândirea Evangheliei lui Christos, au contribuit bărbații; nici femeile n'au ramas mai în urmă, ele ajutau pe Domnul, din avutul lor. Luca 8, 3. Iar Cornelia, deși n'a fost dintre israel . . . totuși lui i-a răscumpans Dumnezeu, prin înger; că a

primit rugăciunile și binefacerile lui. În veacul I. credincioșii trăiau viață comună, aducând la picioarele apostolilor, averile lor, ca să se susțină și să se poată răspîndi lucrul Evangheliei lui Christos. Fapt. 2, 44 – 45. Nici cei mai săraci, nu se rețineau de-a ajuta cu ce aveau, lucrul sfânt. Domnul, a lăudat pe văduva săracă, care a dat tot cât a avut, din sărăcia ei, prin darul de bunăvoie, și-a arătat dragostea ei mare, și credința ei vie; în Dumnezeu. Care desigur, că nu a respins darul ei micuț, ba a primit cu bucurie și a făcut ca să fie pomenită, fapta aceasta măreață, prin toate veacurile, până la sfârșit. În vechime, nimenea nu se putea înfățișa înaintea lui Dumnezeu, cu mâna goală . . . Ori de venea cu o cerere, ori de avea o bucurie, când venea naintea Domnului, aducea daruri, din celea ce avea, de era bogat, aducea daruri bogate, de era mai sărac cu mâna goală nu vinea, ci aducea cel puțin o păreche de porumbi. Aceasta, asemenea se făcea și în timpul Noului Testament, și se va face până când Dumnezeu, ne va chema la sine, ca să ne răsplătească fiecăruia după cum am înțeles a lucra, cu talanți pe cari ni-l-a încredințat, până la o vreme. Abia se născu-se Domnul Isus, și cei cari au avut bucuria și dorința de-a veni la El . . . L-au cinstit cu daruri, din ce aveau, și după starea lor . . . Darurile cele dintâi, au fost aduse de magi; aur, smirnă și tămîie.

Apostolul Pavel, ne cere ca să aducem lui Dumnezeu, chiar și corpurile noastre, ca o jertfă vie și plăcută lui Dumnezeu. Rom. 12, 1. Căci numai suntem robi, ci fii, și dacă suntem fii, suntem și moștenitori. Gal. 4, 7. Ce putem noi toți se zicem, de eliberarea noastră, de sub jugul păcatului, în care am fost cu toții morți și din care ne-a trezit Domnul nostru Isus, prin Evanghelia Sa, pe care ați auzit-o, pe care ați crezut-o, ați primit-o și ați și ajutat-o, cu ce, dacă nu cu sacrificiul corpului vostru, și cu jertfa darurilor voastre de bună voie, atât în vreme bună, cât și în vreme rea. Să facem și mai departe, aceasta sfântă lucrare, să ajutăm aceasta Evangheliie, ca să poată aduce la pocăință (mântuire) pe mai mulți păcătoși, care să fie dobândiți pentru Christos, la care lucrare, Dumnezeu să ne ajute la toți. Amin și Amin. Sfârșit și lui Dumnezeu, Slavă, prin Isus Christos!

O faptă bună.

Fratele *Dărămuș Ioan*, din comuna Cetea, a dăruit doi stupi, pentru casa Tineretului, din Cluj. Aceasta faptă frumoasă, a fost amintită la congresul nostru din Talpoș. Pe lângă recunoștința frățească, credem, că Dumnezeu îi va răsplăti acest dar, dându-i spor și belșug, nu numai în stupi, ci în tot ce are la casa lui.

Duminica a 5-ea! 29 Martie!

Ce a făcut Uniunea Școalelor Duminecale cu colectele din Dumineca a 5-ea.

A ținut cursuri cu sute de învățători ai Școalelor Duminecale.

A tipărit frumoasa Călăuză pe 1931 pe care a vândut-o cu 40.000 lei mai ieftin ca anul trecut.

Intreține un misionar, pe fr. Cocuț, care cutreează țara organizând și întărind Școalele Duminecale de pretutindeni.

Iată ce se poate face dacă ajutăm la un lucru cu toți!

Pentru viitor voi face cu Christos lucruri și mai mari!

Faceți în Dumineca a 5-ea din 29 Martie o colectă cât se poate de mare și o trimiteți imediat la: Gavril Morar Str. Budai Deleanu 24/27 Timișoara IV. Trimiteți și cei ce n'ați trimis până acum!

Comitetul Uniunii Gr. Dum.

Răspândiți Glasul Evangheliei și veți împlini Evanghelia

Un sfat bun.

*In noul an ce am intrat
M'am cugetat, a da un sfat
Să lucrăm cu sirguință
Cum s'a spus în conferință.*

*Noi am avut un sfat mare
Chiar în prima Ianuarie
La începutul anului
Pentru lucru Domnului.*

*În Partoș fiind întruniți
Unde-am fost cu drag primiți
În casa de rugăciune,
Am primit toți sfaturi bune.*

*Am primit învățătură
Din cartea Sfînta-Scriptură,
Cari învață pe tot omul
Să știe servi pe Domnul.*

*Pe Domnul Isus Christos,
Cari din cer a venit jos,
Ca S'aducă mîntuire
Pentru 'ntreaga omenire.*

*Surori din societate
Grijiți de comunitate,
Vindeți blocuri și covoară;
Ca să facem o comoară.*

*Ca să putem sprijini
Și cu drag adăposti,
Pe cei ce să străduesc
Și Cuvîntul Sfînt vestesc.*

*De săraci să nu uitați
Ci 'ntindeți mîna și le dați.
Faceți voi mai multă milă
Din iubire, car nu de silă.*

*Din a voastră sirguință,
Ce astrîngeți prin credință —
De misiune nu uitați
O parte și acolo să dați.*

*Taxa la comunitate
N'o uita iubite frate,
Cei douazeci și cinci de lei
Mai pune căți-va lângă ei.*

*Avem și la Uniune
Niște datorii puține
Acum sunt numai șapte lei,
Dar să nu uităm de ei.*

*Toate acestea noi făcînd,
Ajutăm un lucru sfînt.
La Glasul încă v'abonați
Făr de el, nu vă lăsați.*

*Abonamentul pe un an
Spune fratele Boșorogan,
E numai treizeci de lei
Nu vă pară rău de ei.*

*Multe sfaturi și povețe
Revista poate să ne'nvețe
Ca să fim bune creștine,
Făcînd bine, la ori cine.*

Itu Lucreția, Găureni.

Rectificare.

In Nr. trecut la Donațiuni în loc de societatea femeilor Teiuș, a se ceti Tiur, și totașa în tot locul, unde este Teiuș, a se ceti Tiur.

„Bătrânii” după Noul Testament și însemnătatea acestora, în timpul prezent.

Prel. după Der Hbte. de P. Boșorogan.

c) Duhul lui Dumnezeu, îndeplinea chemarea omului la slujba de presbiter, prin rugăciunea Bisericeii, căreia îi răspundea prin Duhul Sfânt. La Fapt. Ap. 13, 2. 3. Se zice: Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat. Atunci Biserica a ales pe oamenii chemați de Dumnezeu, la slujba de presbiteri (bătrâni), prin Aclamație (alegere cu unanimitate). La fel s'a întâmplat și la Fapt. Ap. 14, 23. „Au rânduit presbiteri în fiecare Biserică, și după ce s'au rugat și au postit, i-au încredințat în mâna Domnului, în care crezuseră. Cuvântul *cheirotone'o*, pe care traducerea îl traduce, cu rânduit; care este egal cu ordinar, însemnează:

Ridicarea mâinilor în sus, prin mâna ridicată, a numi sau a alege. Acestea, în traducerea nouă, sunt înțelese, prin cuvântul „rânduit” sau „ales” precum putem observa și la II. Cor. 8, 19. „el a fost ales”.

3. Când vorbim despre demnitatea bătrânilor (Episcopilor) atunci facem deosebire între demnitatea lor față de Dumnezeu și față de Biserică. *Presbeia* însemnează: Dreptatea și demnitatea bătrânului (Episcopului).

Însemnătatea cuvântului *demnitate* este: „Starea valorii și prin aceasta condițiunea vederii.”

Demnitatea bătrânilor în fața lui Dumnezeu consta în aceea, că ei erau vrednici de-a fi, trimișii lui Dumnezeu. Ca un trimis al Regelui cerului, s'a considerat și Pavel. El scrie corintenilor: „Noi suntem trimiși ai lui Christos, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi.” (II. Cor. 5, 20.) La Efeseni lă scrie: „Al cărei sol, în lanțuri sunt; pentruca zic, să vorbesc cu îndrăsneală, cum trebuie să vorbesc.” (Efes. 6, 20). A fi un trimis sol, pentru Christos; este cea mai înaltă demnitate, ce o poate avea un bătrân (Presbiter) la Dumnezeu. Răsplătirea lor, o scrie Petru: „Și când se va arăta Pastorul cel mare, veți primii cununa, care nu se poate vesteji, a slavei.” (I. Petr. 5, 4). Demnitatea unui bătrân să-și găsească expresiunea sa, în biserică; într'o bună tratare și îngrijire. Cu privire la tratarea lor, scrie Pavel la Tesaloniceni: „Vă rugăm fraților, se priviți bine pe cei ce se ostensc între voi, cari vă cârmuiesc în Domnul și cari vă sfatuiesc. Să-i pretuiți foarte mult în dragoste, din pricina lucrării lor. (I. Tes. 5, 12, 13). Și privește îngrijirea, Pavel găsește cuvintele: „Presbiterii cari carmuiesc bine, să fie învredniciți de îndoită cinste, mai ales ceice se ostensc cu propovăduirea și cu învățătura, pe care o dau altora. (I. Tim. 5, 17). (Va urma.)

La fondul pentru Casa săracilor, orfelinat și azilul de bătrâni, care se va zidi, cu ajutorul lui Dumnezeu, în Alba-Iulia, au donat următorii: Societatea femeilor din cercul Aiud 4000 lei; Turdeșan Ana, A.-Iulia, 2000 lei; Drâmbărean Aurel, A.-Iulia, 1200 lei; Oprean Ioan, Alba-Iulia și Soc. fem., Pâclișa, câte 1000 lei; Soc. fem. Partos, Soc. fem. Alba-Iulia, Pavel Boșorogan, Alba-Iulia, Cristea Gligor, A.-Iulia, Jorj Floare, Alba-Iulia, Gligor Nistor, Pâclișa, Roșca Alexandru, Partoș, Nemeș Partenie, Craiva, câte 500 lei; Soc. fem., Blandiana, 400 lei; Soc. fem., Cricău, Soc. fem., Craiva, Soc. fem., Presaca, Soc. fem., Ampoița, Crișan Vasilie, Alba-Iulia, Timișan Florian, A.-Iulia, câte 300 lei; Soc. femeilor, Bărăbanț, Soc. fem., Tăuș, Soc. fem., Găureni-Poiana, Soc. fem., Acmar, Prunar Maria, Cricău, Oprița Maria, Poiana, Bunaci Ana, Pâclișa, Ștef Ana, Presaca, Ursalaș Filip, Presaca, Joldaș Ambrosie, Craiva, Cerghedean Gh., Craiva, Oprean Ioan, Partoș, Dărămuș Ioan, Cetea, Bota Trifon, Galda de jos, câte 200 lei; Pinteia Ambrosie, 150 lei; Păcurar Ștefănie, A.-Iulia, Ianc, Floare Pâclișa, Bălgrădean Raveca, Pâclișa, Bălgrădean Leontina, Pâclișa, Popa Ana, Hăpria, Oana Maria, Pâclișa Gherman Sintoana, Meteș, Iosa Ana, Pâclișa, Florea Sofica, Pâclișa, Rus Maria, Presaca, Joldaș Fincia, Craiva, Nemeș Emilia, Craiva, Albu Aron, Oarda, Truța Lucreția, Găureni, Ursalaș Florica Presaca câte 100 lei; Olari Gh. Pâclișa, 50 lei; Pâclișan Ana, Poiana, 30 lei.

Aviz.

Tuturor acelor cari n-au primit revista Nr. 1. și acelor ce doresc să primească acest număr, pot cere dela biroul comunității și li-se va trimete.

Cursurile Biblice.

Aducem la cunoștință, că cursurile anunțate în Nr. de crăciun, s'au început. În ziua de 12—15 Februarie la Tiur, în 16—20 Febr. în Pâclișa, în 21—26 la Simeria, în 27 Febr. până la 2 Martie în Lupeni. La fiecare curs, va lua parte fr. I. Socaciu, directorul Seminarului. La Simeria va lua parte și misionarul tineretului fr. Cocuț.

Toți frați sunt invitați a lua parte în număr cât de mare, la fiecare curs. Predicatorii, Diaconii Evangheliștii, precum și toți conducătorii bisericilor, a școalelor Duminecale, societăților de femei și a tineretului să nu lipsească dela aceste cursuri. La cursuri pot lua parte și prietenii. Cei ce vin, la cursuri, vor aduce cu ei, întreținere și câte un țol de acoperit.

Apel.

Sunt rugați toți frații, toate bisericile și societățile femeilor, cari n'au răspuns la apelul din luna Septembrie 1930, ca să binevoiască, a se grăbi de a ne trimite ajutoarele pentru întreținerea biroului, căci ne aflăm în lipsă, neputând acoperi greutățile ce ne întâmpină.

P. Boșorogan.